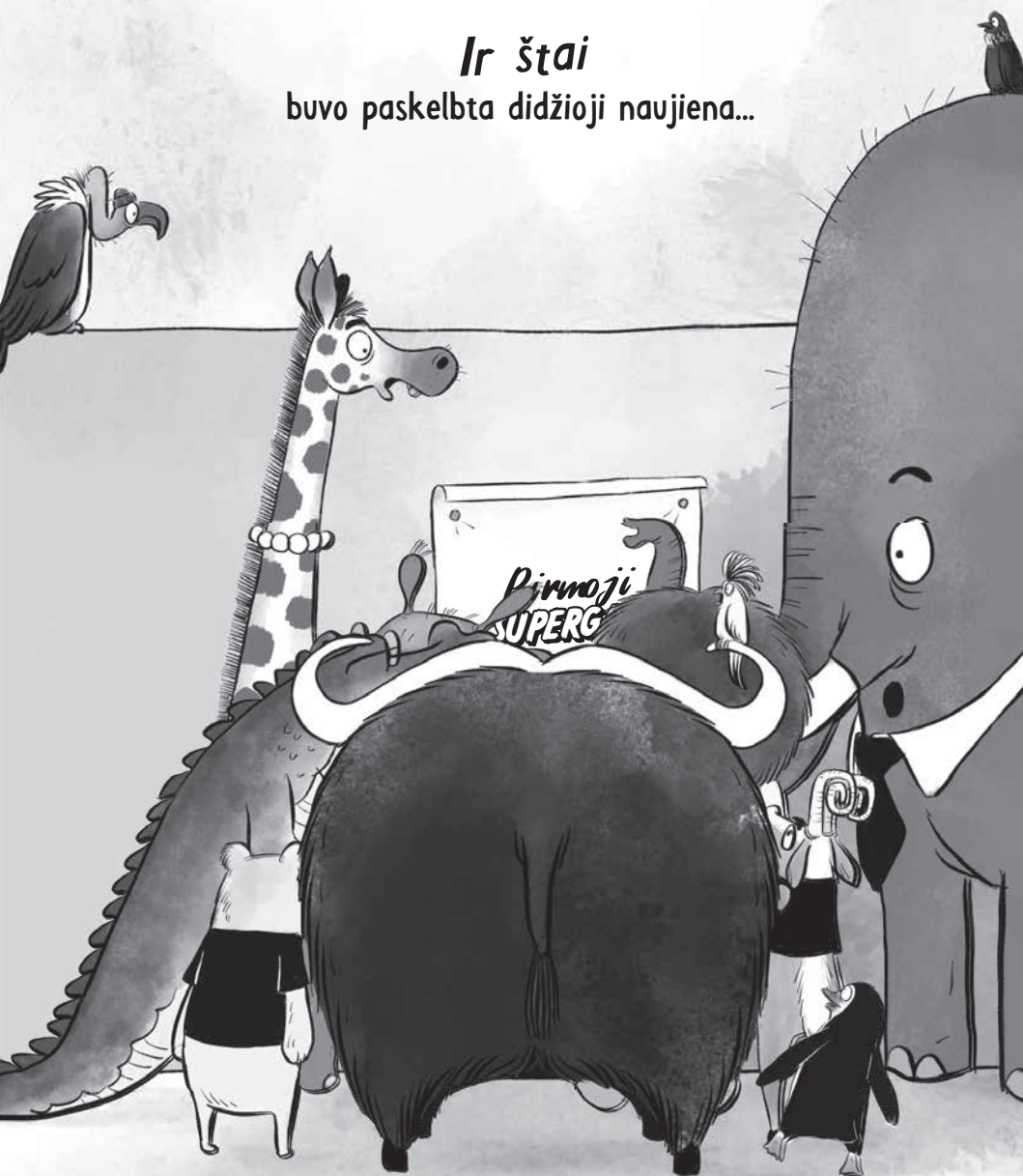

Ir štai
buvo paskelbta didžioji naujiena...

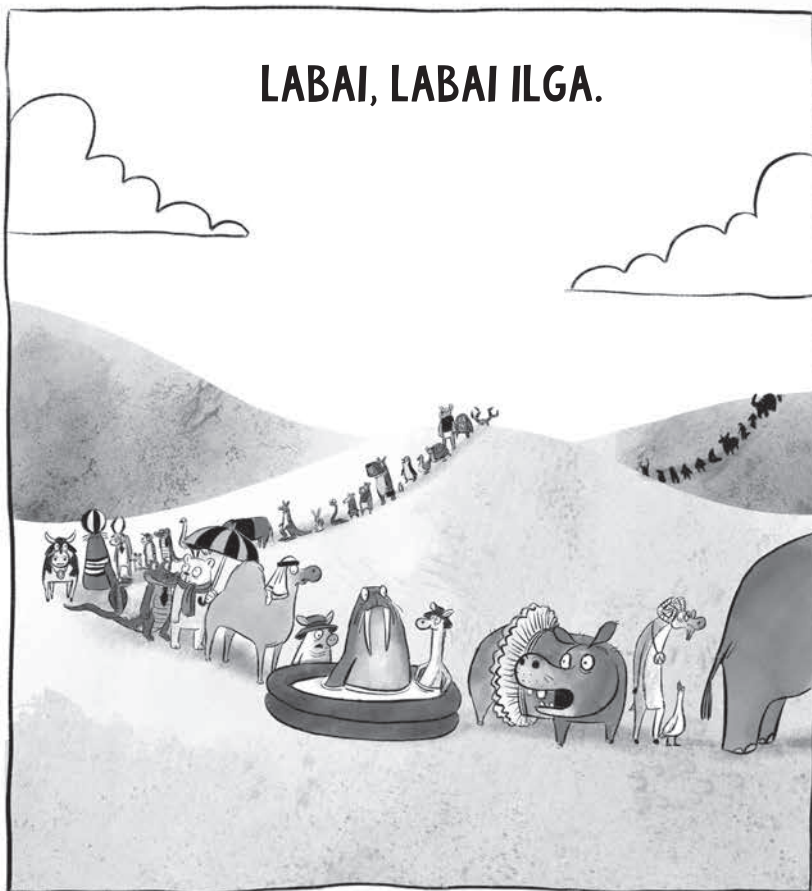

Eilė buvo **ILGA**. Labai ilga.

LABAI, LABAI ILGA.

Tokio **neapsakomo** ilgio, kad gale
stovēja zebbras, lemūras ir pingvinē net
nejžlibino, kur ji prasīdēda.

Jū akys nē eilēs
VIDURIO nesiekē.

Tiesą sakant, jie matė vienintelį dalyką – BUIVOLO

UŽPAKALĮ.

Tiesiai priešais savo nosį!

Įdomu, kokias
SUPERGALIAS
gausime?

ŠAAAAA!

NEGIRDĖSIU,
kai mane pakvies.

Nekreipk į jį dėmesio,
jis **Visada**
prastai nusiteikęs.

Mano vardas **Baris**.
O čia **ZEBAS**.

O aš **Margarinē.**

Margarinē?

Gal Margarita?

Ne. **Margarinē.**

Tu **MAR-GA-RITA.**
Kas taip vadinasi –
MARGARINĒĒĒ?!

Aš.

Nepasakok
pasaky. Tai
NE vardas.

Bet toks **MANO** vardas.
Kaip mamos.

Ją vadino

**Margarita Ant
Skrebučio.**

Tavo mama...

Margarita Ant Skrebučio?

AHA.

Ne MARGA-RINĖ
Ant Skrebučio?

Nea.

MARGA-RITAAAA?!
ANT SKREBUČIO?!!

Jo.

KA...
KA...
TU RIMTAI?
JUK TAI
NESAMONĖ!

Tu ką tik pasakei
„KA KA.“

O NE!

Hm... o man visai
PATINKA tavo vardas,
Margarine.

Mūsų vardai yra tokie,
kokie yra, todėl
NESIJUOKIME
iš jų, gerai?

